

Kattusseqatigiit Partiiat

Tlf. 299 34 61 11 / 34 62 52 - fax 299 32 62 35
Postboks 74, 3952 Ilulissat - tlf./ fax 299 94 47 53

Anthon Frederiksen

Dato 03. juli 2007

I medfør af § 36, stk 1 i Landstingets forretningsorden fremsætter jeg hermed følgende spørgsmål til Landsstyrets skriftlig besvarelse:

Spørgsmål til Landsstyret:

- Hvilken lov er grundlag til midlertidige alkoholforbud heri mht. Qaanaaq og andre tidligere tilfælde?
- Er midlertidig alkoholforbud begrænsning af menneskerettighederne i de grundlæggende love?
- Følger af midlertidige forbud i samfundet:
 - Fordele
 - Ulemper

Hvad er de politiske erfaringer?

- Hvilke følger har midlertidige lukninger for private virksomheder og værtshuse?
- Hvordan påvirkes værtshusejeres samt alkoholudbyderes drift, der på baggrund af love er bevilget salg af alkohol, under midlertidige lukninger?
 - Er der fordele for disse ved midlertidige lukning?
 - Eller er der ulemper ved midlertidige lukning?
- På hvilke grundlag; for Landsstyreformanden var det Qaanaaq's dårlig økonomi; er der forekommet nødvendighed til midlertidig lukning af alkohol?

Ovennævnte spørgsmål har vi ellers ventet med at stille, idet vi også først har afventet svarene fra spørgsmålene nedenunder, der blev stillet åbent overfor Landsstyret fra INUISA siden midten af Maj, men vi erfarer at de stadig ikke er besvaret endnu. Derfor viderefører vi også, efter partshøring i INUISA, følgende spørgsmål til besvarelse:

Rationering slukker ikke tørsten

Mon lukningen af salg og udskænkning af alkohol i Qaanaaq er en fratagelse af befolkningens borgerrettigheder? Såfremt det er tilfældet, så må der også være tale om fratagelse af borgernes personlige rettigheder, både som individer og rent udsagt som en afstraffelse af et folk. Landsstyrets håndtering og beslutning omkring sagen afstedkommer flere spørgsmål.

1. Hvis man har været klar over problemet i længere tid, i særdeleshed set i lyset af børnerettighederne, hvorfor har de ansvarlige direktorater (for social, sundhed, forebyggelse) så ikke trådt i karakter for længst?

2. Er det ikke på tide, at vi i Grønland sætter nogle kriterier for, hvordan de tilkaldte skal rapportere om forholdene under deres udstationering? Emnerne kan være alt mellem lokale problemer til tabu emner. Sund fornuft ville være, parterne udveksler synspunkter og løsningsforslag inden den eksterne konsulent rejser bort?-
3. Hvis Qaanaaq borgerne skal betragtes som lige berettigede med andre, fx Nuuk borgerne, hvor der så godt som er de samme problemer, hvorfor er det så kun Qaanaaq der skal rammes af restriktioner? Hvis man nøgternt skal følge sagsbehandling i Qaanaaq-sagen, så burde det også gælde andre problemer på andre artikler såsom tobak m.m. Ville Landsstyret også stoppe salget af våben og reb, nu da disse kan bruges til mord og selvmord.
4. Mon man kan hæve livskvaliteten, uden samtidig at forbedre de generelle livsvilkår, såsom uddannelses- og beskæftigelsesmulighederne, vel at mærke på rimelige betingelser, på et niveau som de er i stand til at leve med. Man kan her anbefale det holistiske multirådgivnings- og forebyggelses center, som har set dagens lys i Narsaq.
5. Det er tydeligt at alkoholproblemet udspringer af den rådvildhed samt de manglende politiske foranstaltninger for den tiltagende åbenlyse sociale og økonomiske skævrinding der er i samfundet. Er det derfor ikke snart på tide, at partierne og de folkevalgte kommer til den erkendelse, at de er nødt til at revurdere og justere deres programmer og målsætninger?

Vi må se i øjnene, at man ikke kan løse nogle samfundsproblemer uden at have taget befolkningen med på råd, og slet ikke uden at have lavet rammerne for forebyggelse. Det har vi tidligere erfaret i Ittoqqortoormiit. Vi kan endog sige, at de udefrakommendes og de tilkaldtes ”frelsende prædiken” igennem de seneste 300 år ikke har virket. Hvis vi blot efterligner deres fejltagelser og ikke kan sætte bedre eksempler selv, hvilke fordele deres ”velmenende prædiken”, der ikke engang er rodfæstet i samfundet?

Man tager til hovedet over den retorik som der gang på gang gentages af vore kære politikere: ”Jamen, kære venner, befolkningen skal da tages med på råd”, på snart sagt den ene og den anden sag, nu når den selv samme politikere et par sætninger forinden netop har påtvunget befolkningen en beslutning hen over hovedet, på de samme folk. Bevares, at prædike om en god moral er godt, men nu om dage kommer man ikke langt med dobbelt moral. USA har aldrig haft en så upopulær præsident; han vil skabe verdensfred, på den anden side giver han den ene ekstrabevilling efter den anden for at kunne føre krig.

Vi må sætte alle kræfter ind på at skabe nogle ordentlige rammer til forebyggelse af mange af vore sociale - og samfundsproblemer. Vi bør tage os sammen og se på, hvad ”forbuds Sverige” har gjort, hvordan ”total åbenhed” i Holland har virket. Hvad er deres erfaringer, hvordan kan vi drage nytte af dem? Det er på høje tid, at vi laver holdbare og konstruktive løsningsforslag. ”Hovsa løsninger” hører til i generationen før det intelligente menneske blev til. Måske skal vi ikke bare gennemtrumfe en afskaffelse af ensprissystemet. Der skal flere kvalitative og håndterbare analyser til, som også er forståelige for menigmand - i by, såvel som i bygd.

Netop derfor - hvis vi skal undgå kaos og ”hovsa” løsninger - er det, undskyld udtrykket, **sandelig** på tide, at vi får lært betydningen af ”rettidig omhu” og forstår hvor værdifuld den har været for redderiet Mærsk. Vi må se i øjnene, at det er dyrt at være fattig, men det er sgu endnu dyrere at være ”nærsynet”.